

1. Hoezo: 'Werp je brood uit op het water'?

Wat betekent dat: 'Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden na vele dagen'? Wanneer werp je nou brood uit op het water? Dat doe je als je de eendjes gaat voeren. Maar dan vind je het toch nooit meer terug?

Veel uitleggers denken aan het geven van giften aan arme mensen. 'Werp je brood uit...', dat wil zeggen: 'Geef weg wat je hebt. Deel het uit! Het lijkt wel of je het weggooit, of je het op het water gooit, of het verloren gaat, maar dat is niet zo! Als je geeft, dan geeft God je overvloedig terug! Op een dag waarop je het niet meer verwacht! Na lange tijd.

En vers 2 hoort daar helemaal bij: 'Verd eel het in zevenen, ja, in achten, want gij weet niet welk kwaad er op aarde zijn zal.' Dus: deel maar uit! Aan zeven, acht mensen, mensen die het nodig hebben! Deel van je brood, je bezit, je tijd, je energie, je liefde!

Ongetwijfeld klopt deze uitleg. Geef maar, ruimhartig, onbevangen, want je zult zien dat er zegen op rust. Die boodschap klopt ook met alles wat we weten over God. Jezus zegt daarover in Lukas 6: 36 en verder dit. Moet u horen, hoe mooi: 'Weest barmhartig, gelijk uw Vader barmhartig is. En oordeel niet en u zult niet geoordeeld worden. En veroordeel niet en u zult niet veroordeeld worden; laat los en u zult losgelaten worden. Geef en u zal gegeven worden: een goede, aangedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmee u meet, zult u zelf gemeten worden.' Zeker zit dit in de oproep van Prediker: 'Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden na vele dagen.' Maar het blijft je toch een beetje dwars zitten. Waarom dan dat water? Wat voor beeld gebruikt Prediker hier: je brood aan het water toevertrouwen? Waarom dat water?

De verklaring daarvoor vond ik in een tweede uitleg, die ik heel aannemelijk vind. 'Werp je brood uit op het water...', dat wil zeggen: stuur je schepen weg, de zee op, gevuld met graan. 'Je vindt het later weer terug.' Op een dag komen ze terug, en dan hebben ze winst gemaakt. Dit boek, Prediker, is geschreven door koning Salomo, zo 950 voor Christus. We weten uit de Bijbel dat koning Salomo een hele vloot schepen liet bouwen, bij Ezeon-Geber, dat is waar nu Eilat ligt. En wat hebben de archeologen daar nu gevonden? Een grote graansilo! Dus het graan werd verkocht, de wereld over. En wat kwam er terug? We lezen dat in 2 Koningen 9: de vloot kwam terug met 420 talenten goud, dat was 12.600 kilo, 12,5 ton goud! Die schepen gingen op pad, je wist niet of ze terugkwamen, je wist niet wann eer ze terugkwamen, en je wist ook niet waarm ee ze terugkwamen. Er waren nog geen planners, er was nog geen telefoon, geen email, noem maar op. Die schepen vertrokken, gewoon, op de bonnefooi, met ladingen graan. De bemanning moets daarmee gaan handelen in verre landen. Je wist echt niet wanneer je ze terug zou zien, en met welke lading. Maar toch zegt Salomo: 'Doe het maar! Stuur ze op pad! De zee op! Want er komt een dag, dat je verrast zult staan, als ze weer terugkomen met de meest geweldige lading aan boord.'

2. Heb vertrouwen! Heb geduld!

'Zet door!' dat is de oproep van Salomo. 'Ga door! En laat je niet afschrikken. Want de dingen, die gebeuren nu eenmaal zoals ze gebeuren.' Vers 3: 'Als de wolken met regen gevuld zijn, gieten zij die uit over de aarde; en als een boom valt, zuidwaarts of noordwaarts, ter plaatse waar de boom valt, daar blijft hij liggen. Wie steeds op de wind

let, zal niet zaaien; en wie steeds naar de wolken ziet, zal niet maaien.'

Je kunt altijd wel overal bezwaren zien. Daar hebben wij als Nederlanders trouwens erg veel talent voor: overal bezwaren zien. Tijdens een conferentie was er een spreker uit Amerika, die allerlei plannen uiteen kwam zetten. En de Nederlanders, die zagen overal leeuwen en beren. Wat zei de spreker? 'Daar komt het Nederlandse motorbootje weer aan: but, but, but, but, but, but...' 'Maar, maar, maar, maar, maar, maar...'

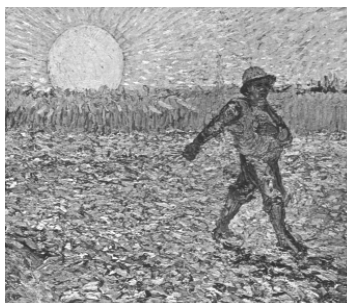
Vers 5: 'Zoals u de weg van de wind evenmin kent als het gebeente in de schoot van een zwangere vrouw (er waren nog geen echo's toen, je ziet het niet...) zomin kent u het werk van God, die alles maakt. Zaai (daarom) uw zaad in de morgen en laat uw hand tegen de avond niet rusten, want u weet niet, of het ene gelukken zal of het andere, dan wel of beide tezamen goed zullen zijn.'

'Ga onbevangen op weg!' dat is de boodschap van Salomo. Dat vraagt om *vertrouwen*. Vertrouwen en ook: *geduld*. Er zal een dag komen, dan zul je zien wat de oogst is. Op een dag zul je de zegen zien op wat je n  doet.

Vindt u het niet mooi, en hoopvol, om met die woorden op weg te gaan, in 2011? We mogen verder! Ook al las ik in de krant dat Nederlanders 'sip' het nieuwe jaar in gaan. Economisch gaat het nog niet optimaal, er zijn zorgen over de euro, noem maar op. En als christenen kun je zeggen: 'Hoe gaat het met de kerk? Is er wel toekomst? Hoe gaat het met de jeugd?'

We hebben hier net de 'pelgrimage van vertrouwen' gehad. Een geweldige belevenis. Ik moet u heel eerlijk zeggen: bij Taiz  kun je best een aantal kanttekeningen zetten. De rauwe kanten van het leven, zonde, schuld, de noodzaak van berouw en bekering, daar hoor je niet zo veel over. Maar hoe je het ook wendt of keert: je hart wordt warm als je duizenden jongeren ziet zitten op de grond, zingend voor Jezus: 'In de Heer vind ik heel mijn sterkte, in mijn God de vreugdezang.' Wij mogen bemoedigd verder gaan, 2011 in! Ook al weten we van tevoren dat ook dit jaar problemen zal kennen, en tegenslagen. 'Zaai uw zaad in de morgen en laat uw hand tegen de avond niet rusten, want u weet niet, of het ene gelukken zal of het andere, dan wel of beide tezamen goed zullen zijn.'

3. Ga in het voetspoor van de grote Zaaier

Als we z  op weg gaan, gemeente, dan gaan we in de voetsporen van de grote Zaaier, Jezus Christus. Hij kwam om het zaad van het Evangelie uit te strooien. En Hij vertelt daar een verhaal bij. U kunt het lezen in Lukas 8. Jezus zegt: 'Hoe gaat dat, als een boer zijn zaad

uitstrooit? Dan komt er een deel van het zaad op de weg. De vogels komen en pikken het op. Dat zaad, dat kan niet eens ontkiemen. Zo gaat het met het Evangelie ook. Sommige mensen horen het, en het gaat het  ne oor in, het andere oor uit. Er is ook een deel van het zaad, dat ontkiemt wel, maar de worteljes komen niet diep de grond in, want net onder de oppervlakte is zit al de rotsbomen. De jonge plantjes verdorren. Zo zijn er mensen, die blij het

Evangelie omarmen, maar als het tegenzit, dan haken ze af. Ook dat zie je gebeuren, dat zien we óók hier in de Ontmoetingskerk. Mensen die blij op weg gaan met God. Maar de omstandigheden zitten tegen, en ze haken af. Weer een ander deel van het zaad valt tussen het onkruid. Dat onkruid groeit sneller en de zaad, dat raakt verstikt. De plantjes krijgen geen licht, ze kunnen niet meer groeien. Zo kun je meegenomen worden op de golven van het succes. Je baan, je sport, je hobbies, je gezin: je kunt het druk hebben met allerelei dingen. En God? Die vergeet je. Geen tijd. Geen ruimte. Geen prioriteit. Jezus zegt: 'Ook dat komt voor. Helaas!' Maar gelukkig, God zij dank, is er óók zaad dat in goede aarde valt. Dat zaad ontkiemt, het groeit op en het geeft vrucht, honderdvoudig! Eén zaadkorrel in de grond, die geeft honderd zaadkorrels terug!

Eigenlijk héél bijzonder, dat de Here Jezus dit verhaal vertelt. Dat betekent dat Hij Zelf maar al te goed wist, dat héél veel van Zijn moeite verspilde moeite zou zijn. Vergeefse moeite. Allerlei mensen die Hij aandacht gaf, en liefde, en zorg, zóveel zorg, allerlei mensen zouden uiteindelijk toch Hem laten vallen...

Het gaat zelfs nog verder! Jezus wist, al vóórdat Hij naar deze wereld kwam, dat Zijn leven zou uitlopen op het kruis! Hij wist dat Hij uiteindelijk, als het erop aankwam, alleen zou staan. Hij wist het! Maar heeft Hij daarom gezegd: 'Ik doe het niet? Het heeft tóch geen zin?'

Nee! Hij ging! Onbevangen op weg. Want Hij geloofde in de oogst! Nergens in de Bijbel lees je dat Jezus cynisch werd, of zuur, of dat Hij wrok koesterde tegen de mensen. 'Ja, ja... jullie zitten nu wel lekker te eten van dat brood, dat Ik heb vermenigvuldigd, maar straks hangen jullie Mij aan een kruis.' Nergens lees je zoiets!

De Here Jezus kwam naar de aarde, Hij ging Zijn weg, Hij wist van alle haat, van alle tegenkrachten, en tóch gaf Hij Zichzelf. Want Hij keek vóóder dan het kruis. Hij wist van de opstanding die zou volgen. Hij wist dat Hij juist door Zijn dood en opstanding het léven zou geven, aan miljoenen, en nog eens miljoenen mensen! Hij zaaide Zijn zaad in de morgen, Hij liet tegen de avond Zijn hand niet rusten. Hij wierp Zijn brood uit op het water, en...

... en, gemeente, kijk eens: tweeduizend jaar later zit u hier, en jij! Tweeduizend jaar later is er internet, en luistert u thuis mee.

'Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden na vele dagen.' Jezus heeft het gedaan: Hij heeft Zijn brood uitgestrooid, Hij heeft Zichzelf uitgestrooid, Hij heeft Zich gegeven, ten volle, en de oogst is groot!

En wij mogen achter Hem aan gaan, een nieuw jaar in. Hij was niet cynisch, Hij koetserde geen wrok, Hij werd niet moedeloos, en zo mogen ook wij de moed nooit verliezen! Nooit! Want we hebben een God die ons zal verrassen! Het is een belofte! 'Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden na vele dagen.' Er zal zegen zijn!

4. 'Doe mij in de oogst geloven waarvoor ik dien'

Het heeft zin je in te zetten voor de kerk, om mee te bouwen aan de gemeente! En als u nog geen taak hebt, als jij nog geen taak hebt, dan nodig ik je nu uit, op deze eerste zondag in het nieuwe jaar: pak iets op, doe mee. Je zult merken dat er zegen op rust!

Het heeft zin om te bidden voor mensen om je heen die nog niet geloven, het heeft zin om te bidden dat zij tot bekering mogen komen. Ook dat is je brood uitwerpen, elke keer als je voor ze bidt. Misschien zie je jarenlang niets gebeuren, helemaal niets. Maar in de hemelse gewesten

vindt voortdurend een gevecht plaats tussen de engelen van God en de machten van satan. Elke keer dat u bidt dat uw collega tot geloof komt, elke keer dat jij bidt dat je klasgenoot tot geloof komt, elke keer dat zoiets gebeurt, steunt u de engelen in hun strijd. Hun strijd voor de redding van mensen!

Het heeft zin om geld te geven aan projecten in het Koninkrijk van God. Het komend jaar staan we als gemeente opnieuw voor grote uitdagingen. Kan er weer een missionair-diaconaal werker worden benoemd? Komt er genoeg geld op tafel voor het India-project? En andere mensen die graag uitgezonden willen worden op basis van giften, lukt dat? God zegt: 'Vraag je af wat nou echt belangrijk is! Hoe krijgt jouw bankrekening nou eeuwigheidswaarde?' Als u later in de hemel mag komen, bij God, en u heeft gegeven, dan zult u versteld staan! Mensen die naar u toekomen en het zeggen, vol dankbaarheid: 'Dankzij jouw gift kreeg ik een Bijbel in handen! Jij was het middel in Gods handen, waardoor ik Hem mocht leren kennen!'

'Werp je brood uit op het water!' Laatst hoorde ik over een tante, die haar afgedwaalde neef een Kerstkaart stuurde. 'Op het Kerstfeest,' schreef ze op de kaart, 'op het Kerstfeest moet je echt eens lezen Lukas 2.' En die neef, die ging naar zijn zus, en hij zei: 'Jij hebt vast wel een Bijbel voor mij, toch?' Zijn zus stond stomverbaasd! 'Wat? Vraag jij om een Bijbel?!' Die tante, ver weg, die wierp haar brood uit op het water!

Gemeente, laat die jaar een oefening zijn in vertrouwen, en in durf. Een week voor Kerst hebben we op de Scholver gestaan, en op het Pier Panderplein, om met mensen in gesprek te gaan over God. Komende zaterdag is de schoenpoetsactie. Vlak voor Pasen gaan we opnieuw evangeliseren. Ook u kunt meedoen! Dat is niet alleen voor anderen! Ook jij kunt meedoen! Werp je brood uit op het water!

Blijf bidden! Neem initiatief om de goede dingen te doen! Een manager, een christen, hoog in het bedrijfsleven, vertelde mij: 'Ik heb een regeling voorgesteld, en die is ook aangenomen in ons bedrijf, dat werknemers die als vrijwilliger met een goed project meedoen, dat die van ons bedrijf sponsorgeld krijgen. En het is prachtig: daar wordt zó goed op gereageerd! Mensen komen met allerlei goede doelen, en ze voelen zich enorm gesteund door deze regeling.'

De tante van die afgedwaalde neef, die deed wat zij kon doen. De manager deed wat hij kon doen. Wat kunt u doen? Wat kun jij doen? Bid God om creativiteit! Zoals we dat straks zullen zingen: 'En Heer, leer mij Uw wil, zodat ik U steeds dienen kan, en elke dag mag leven door de kracht van Uw liefde!' Galaten 6: 9: 'Laten wij niet moede worden goed te doen, want, wanneer het eenmaal tijd is, zullen wij oogsten, als wij niet verslappen.'

Er zal een oogst zijn! Dat is een belofte! Misschien zullen we die oogst niet meer zien met onze aardse ogen. Adriaan Roland Holst schreef daar prachtige woorden over in zijn gedicht, 'De ploeger'. Moet u horen, hoe mooi: '*Ik zal de halmen niet meer zien, noch binden ooit de volle schoven, maar doe mij in de oogst geloven waarvoor ik dien.*'

Dat is het! 'Doe mij in de oogst geloven, waarvoor ik dien!' En ook al zullen onze aardse ogen de oogst misschien niet meer zien, in de hemel zullen we verrast staan! Méér dan verrast! Want de belofte van God, die stáát: 'Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden, u zult het vinden na vele dagen.' Amen.